

oznanilo

Najboljši del
 ĉlovekovega življenja
 so njegova mala,
 brezimena in pozabljena
 dela dobrote in ljubezni.
 W. WORDSWORTH

27. nedelja med letom

leto VIII /2010-17
 8. oktober 2017

Mt 21,28–32

BISTVO JE V DELU, NE V BESEDAH

Na Jezusovo vprašanje »Kateri od teh dveh je izpolnil oĉetovo voljo?« lahko brez teŹav tudi mi odgovorimo, da je delo pomembnejše od »govorjenja«. To vemo vsi. Tako je pomembnejše to, kar se recimo naredi po volitvah, kot pa to, kar je bilo obljubljano v predvolilni bitki. Enostavno je namreĉ nekaj reĉi, to realizirati pa je popolnoma druga zgodba.

Obiĉajno gre pri udejanjanju za mnogo veĉji in zahtevnejši izziv. Ta evangelijski odlomek je vedno aktualen.

V primerjavi

z volitvami bi lahko rekli, da voditelji prihajajo in odhajajo, evangelij pa v nasprotju s tem ostaja vedno enak, z enakimi poudarki, jasnimi obljubami in »posledicami«. Vedno se nanaša na mene osebno, z osebnim pristopom in nagovarjanjem. Skozi ogledalo evangelijskega odlomka pogledjmo naše življenje. Kateremu od sinov smo podobni? Tistemu, ki takoj reĉe »Da.« in potem ne naredi niĉesar, ali tistemu dru-

gemu? Vprašanje, ki nam zagotovo pomaga izprašati vest. Jezus nas z ostrimi besedami želi prebuditi iz naših »iluzij« in izničiti naše predsodke, ko omeni »cestninarje in nečistnice«. Jasno nam pokaže našo podobo v ogledalu. Spadamo med tiste, ki se imajo za posebej pobožne in poslušne Božji volji, ko je pa treba pristopiti k »resnemu delu« za zveličanje, pa popolnoma odpovemo? Ker je Jezus na prvo mesto postavil cestninarje in prostitutke, je nadvse šokiral množico. Tudi danes reakcija ne bi bila nič drugačna. Vendar nam s tako izrazito podobo želi zgolj povedati, kaj konkretno v njegovih očeh kaže na veličino človeka. Pomembna so mu dela, ne lepe besede. Na podlagi naših del se bo odločalo o tem, kdo pojde v nebeško kraljestvo. Druženje ob oltarni mizi nas krepi, Božji kruh z oltarja pa nam daje notranje moči, da zmoremo opraviti poslanstvo in delo v vinogradu, v katerega vsakogar izmed nas vabi. Odzovimo se in delo tudi opravimo!

Po: p. J. Župiču

Cerkev ni carinska postaja.

Cerkev je Očetova hiša, v kateri je prostor za vsakega z njegovim težavnim življenjem.

A kaj se vam zdi?
Neki človek je imel dva sina. Obrnil se je k prvemu in rekel: „Sin, pojdi danes delat v moj vinograd!“
Ta je odgovoril: „Nočem!“
Pozneje pa se je skesal in je šel.
Stopil pa je k drugemu in rekel prav tako.
Ta je odgovoril: „Pojdem, gospod“, pa ni šel. Kateri teh dveh je očetovo voljo spolnil?“
Pravijo: »Zadnji.«
Jezus jim reče: »Resnično, povem vam, da pojdejo v Božje kraljestvo cestninarji in nečistnice prej ko vi.«
(Mt 21,28–31)

Če bomo imeli v mislih vse, kar je resnično, pravično, čisto, ljubeznivo, krepostno ... Če bomo to, kar smo se od Jezusa naučili, prejeli in slišali, tudi delali, kot pravi apostol Pavel, potem bomo imeli mir v srcih. In ko imamo mir v srcu, potem ga lahko delimo med druge. Tako lahko postaja naš svet lepši, polnejši in prepojen s pristno krščansko ljubeznijo.

Kako naj delam?

Ne delajte ničesar iz prepirljivosti, ne iz prazne slavohlepnosti, marveč da boste v ponižnosti drug drugega imeli za boljšega ko sebe; da ne boste gledali le vsak na svoje, ampak tudi vsak na to, kar je v drugih. Isto mišljenje naj bo v vas, ki je tudi v Kristusu Jezusu. (prim. Flp 2,3-5)
Dve drži ogrožata skupno življenje: prepirljivost in prazno bahanje, ničevost slavohlepnosti. Prepirljivost prihaja iz v sebi razdvojenega srca. Kdor se neprestano prepira z drugimi, prelaga svojo notranjo razdvojenost na druge. Ker je v sebi razdvojen, razdvaja druge. Na prazno slavohlepnost naletimo predvsem pri ljudeh, ki so polni manjvrednostnih kompleksov. Stalno morajo govoriti o sebi in se hvaliti. Vendar grški izraz pomeni, da je to bahanje prazno. To so le besede, ki ne ustrezajo resničnosti. Zato pušča takšno bahanje pri poslušalcih plehek in prazen priokus. Temeljni pogoj za uspešno skupno življenje je za Pavla ponižnost. S tem hvali držo, ki pri Grkih nikakor ni bila priljubljena, saj je pomenila držo sužnja.

V judovstvu je imela ponižnost pozitiven prizvok. Predvsem kumranska skupnost je slavila ponižnost kot pogoj za dobro sožitje. Ponižnost je pogum, da spoznamo in sprejmemo svojo človeškost z njenimi vzponi in padci. Za apostola Pavla se bistvo ponižnosti izraža v tem, da drugega (druge) cenim bolj kot sebe. To ne pomeni, da se delam manjšega, kot sem. Ne gre za to, da bi sebe razvrednotil zato, da bi drugim dvignil vrednost. Toda svojega dostojanstva mi ni treba dokazovati. Sem svoboden, da vidim drugega v njegovem dostojanstvu in se ga veselim. In svoboden sem, da se obrnem od sebe in pogledam na to, kar potrebujejo drugi. Ponižnost torej ni razvrednotenje samega sebe, ampak notranja svoboda spoštovanja drugega.

Anselm Grün, Veselje bo popolno

Stari oče je nekoč, ko je govoril o jezi in zameri, rekel vnuku:

“V meni se bojujeta dva volkova. Enemu je ime Ljubezen, drugemu Bes. Oba sta močna in bojevala se bosta do smrti.” “Dedek, kateri bo zmagal?”, je vprašal fant.

“Tisti, ki ga bom hranil,” je odgovoril ded.

Stara indijanska zgodba

OZNANILA

21. oktober 2017

Izlet / s starim vlakom in starim avtobusom v Weinviertel (Ernstbrunn in okolica).

Cena (odrasli: 35€, otroci: 0€ (prevoz z vlakom, avtobusom, vstopnina v muzej)). Kosilo bo na voljo v gostilni. Lepo vabljeni, da se čim prej prijavite. Podrobnosti kmalu.

2. Iskrena hvala vsem, ki ste pomagali pri pripravi in izvedbi nedelje narodov. Hvala za vso pecivo, pijačo in pripravljenost za pomoč.

3. Nova telefonska številka:
0664 122 86 11 (Matija Tratnjek).

Dodajte malo življenja v svoje delo - v svoja zadovoljstva - v sebe samega.

Prenehajte delati stvari le na pol in začnite se zanimati za to, kar govorite in mislite.

— NEZNAN

**Slovenski
pastoralni center / SPC**

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (Matija)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

V brezdelju
vzgojeni otroci,
vsi razvajeni
in svojeglavi,
kasneje v službi
ne vzdržijo,

ampak se vlačijo, kakor je njihova
navada od mladih dni.

Glejte, slaba vzgoja otrok
je strašna jama,

ki si jo sami kopljemo.

Poglejte pohujšani svet.

Mladina je brez strahu in sramote.

Nevera izhaja

iz razuzdanega dejanja,

ki taji, da ni greha in pekla.

Nezvestoba otrok in družine,

tatvine, suženjstvo in umori.

Revščina se množi,

dokler ljudje želijo živeti le dobro,

delati pa niso vajeni.

Vsak nauk,

zakoni in postave

ne bodo poboljšali sveta,

če ne bo dobro vzgojenih otrok.

Anton Martin Slomšek

**Ste se danes
že nasmejali?**

“Kaj je rekel oče, ko si mu povedal, da si razbil avto?” “Ali naj kletvice izpustim?” “Seveda.” “Nič!”

“Če rečem, da sem bila lepa, je to preteklik,” pravi profesorica slovenščine, “kaj pa je, če rečem, da sem lepa?” “Čista laž!” se oglasi učenec iz klopi.